

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Nt/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010268
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8520010268.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vladimíra Gurku a prísediacich sudcov Ing. Vilhelma Oravca, CSc. a Mgr. Jána Jurašovského na verejnom zasadnutí dňa 8. marca 2021 v Starej Ľubovni o návrhu odsúdeného Z. K. o obnovu konania takto

rozhodol:

I. Súd podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku p o v o ľ u j e obnovu konania vedeného pôvodne proti odsúdenému Z. K., nar. X.X.XXXX v B. C., trvale bytom Y. V. XXX/X, B. C., toho času vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Prešov, na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/27/2019.

II. Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku súd z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/27/2019 zo dňa 15.5.2019 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 400 ods. 2 Trestného poriadku súd v r a c i a vec prokurátorovi do prípravného konania.

odôvodnenie:

Odsúdený Z. K. sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 26.8.2020 a následne doplneným prostredníctvom ním zvoleného obhajcu domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/127/2019.

V návrhu uviedol, že v tomto konaní bol rozsudkom zo dňa 15.5.2019 právoplatným toho istého dňa uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona (účinného do 31.7.2019 - pozn. súdu) na tom skutkovom základe, že v dňoch 24.1.2019 a 25.1.2019 za použitia pravých kľúčov odcudzil z pokladničky v Základnej škole s materskou školou sv. Cyrila a Metoda sumy 2 x po 300 eur, čím spôsobil Základnej umeleckej škole sv. Jána Nepomuckého škodu vo výške 600 eur. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 40 mesiacov. Tento skutok, ku ktorému sa priznal, však v skutočnosti nespáchal on. Priznal sa k nemu pod psychickým nátlakom vtedajšej jeho priateľky P. B., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXXX/X, K.. Celý skutok sa odohral inak. Počas štúdia na konzervatóriu v Košiciach sa spoznal s P. B., s ktorou sa začal priateľiť a ich vzťah prerástol do hlbšieho vzťahu. V kritickom období, t.j. v mesiaci január 2019, bola jeho priateľka vo 4. mesiaci tehotenstva a očakávali spolu dieťa. Na prelome rokov 2018 a 2019 bývali v byte jeho rodičov v Starej Ľubovni, keďže nemal kde cvičiť na klavíri, po vzájomnej dohode s pani učiteľkou H. mu táto poskytla kľúče od ZŠ a MŠ sv. Cyrila a Metoda na ul. Štúrova v Starej Ľubovni. V skutočnosti tam chodil cvičiť so svojou priateľkou P. B., ktorá tiež študovala hru na klavír na konzervatóriu v Košiciach. O tomto však p. učiteľke H. nehovoril, aspoň si na to nepamätá. Aj dňa 24.1.2019 boli spolu cvičiť na klavíri, pričom P. cvičila v triede, ktorá patrila p. H. a on cvičil vo vedľajšej triede. Kľúče p. H. ostali v triede, kde cvičila P.. Po skončení cvičenia prišiel k P. do triedy p. H., kde mu P. ukázala modrú pokladničku, ktorá sa nachádzala v poličkovej skrini pri okne a povedala mu, že ju predtým odomkla a zistila, že sú tam peniaze a že si z nej zobrala 600 eur. On zobral pokladničku, odomkol ju a skutočne zistil, že obálka v pokladničke je prázdna. Keď sa pýtal

P., prečo to urobila, tak mu povedala, že majú finančné problémy, je tehotná, nemá peniaze, založila notebook a mobilný telefón a potrebuje peniaze, aby si tieto veci mohla vykúpiť. Vedel, že P. je tehotná a že jej otec bol v kóme. P. mu povedala, že tie peniaze súrne potrebuje a že ich vráti. Školu uzamkli a odišli preč. Ešte v ten večer volal svojej mame V. K., rod. W., ktorá bola vtedy v Holandsku a povedal jej, čo sa stalo. Poprosil ju, aby mu poslala peniaze, aby ich vrátil do školy, resp. p. učiteľke. O tom, čo sa stalo, povedal po príchode domov aj svojim sestrám V. a V. K., ktoré s nimi bývali v byte v Starej Ľubovni. Keď celá situácia vyšla najavo, P. ho prosila, aby to celé zobral na seba, pretože je tehotná. Medzitým zomrel jej otec, bola v ťažkom psychickom rozpoložení a pretože ju mal veľmi rád, radšej sa rozhodol, že celú vec vezme na seba. V skutočnosti teda peniaze nezobral on, ale P.. Ako svedkov navrhol vypočuť jeho mamu a sestry. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal návrhu vyhovieť.

Na vytýčenom verejnom zasadnutí odsúdený predniesol svoj návrh. Na kladené otázky uviedol, že P. B. sa v Starej Ľubovni zdržiavala od septembra 2018 do marca 2019, kedy odišiel do Holandska. Otec P. bol v kóme asi 1-2 mesiace niekedy od novembra alebo decembra. S P. boli spolu skoro 3 roky, rozišli sa, lebo jej mama nechcela, aby bola s ním. P. sa odsťahovala do Kežmarku, kde mu zakazovala syna, ktorého spolu majú. Keď bol za ňou 2. krát, pohádali sa, spadli zo schodov a preto je teraz trestne stíhaný. Peniaze na vrátenie dlhu mu poslala jeho mama, poslala ich potom, čo to celé vyšlo najavo, asi na druhý týždeň. Peniaze prišli naraz (toto spresnil po otvorení druhého verejného zasadnutia tak, že peniaze prišli na 2 krát) a myslí, že na účet sestry V.. Celú sumu vrátil naraz. Keď to povedal mame, nebolo to pre ňu nič nové, lebo P. zobrala peniaze aj svojej mame, aj v škole mala problémy, keď ju spolužiaci obviňovali, že im zobrala peniaze, čo poprela, ale neskôr sa mu k tomu priznala. Jeho mama bola nahnevaná. Z toho, že to chce zobrať na seba, rodičia neboli nadšení. Povedal im však, že to musí zobrať na seba, lebo sa bojí, aby sa P. a ich dieťaťu nič nestalo. Sestry sa pohádali s P., že mu narobí problémy do budúcnosti. O tom, že to chce zobrať na seba, povedal rodičom a sestrám pár dní od skutku, keď to celé vyšlo najavo, možno to bolo v pondelok po skutku. Keď bola P. v Starej Ľubovni, tak chodila cvičiť s ním. Kľúče od tried mal od p. H.. V novembri a decembri 2018 P. nechodila domov do Kežmarku, pretože jej mama nezvládala situáciu v rodine a nový vzťah jej manžela. Do Kežmarku išla až na pohreb otca koncom januára 2019. P. psychický stav sa začal zhoršovať, keď jej otec zavolať, že si našiel priateľku. Ešte viac sa jej stav zhoršil, keď bol jej otec v kóme. Bola často nervózna, robila rozhodnutia, ktoré nevedel pochopiť (napr. krádež peňazí spolužiakom v Košiciach), nedalo sa s ňou rozprávať. Stále myslela na otca v kóme. Spolu s P. majú syna, ktorý sa narodil XX.X.XXXX, ale neuviedla ho ako otca. Tiež bližšie vysvetlil, že P. otehotnela už v roku 2016. Jej rodičia z toho neboli šťastní. Mama na ňu vyvíjala tlak, že neskoční školu a pod. Následne P. potratila v nemocnici, pričom sa z toho vraj mohla otráviť aj ona. Keď mama na P. vyvíjala tlak, tak P. požila alkohol a rôzne psychotropné látky.

Svedkyne V. K. st. (mama odsúdeného), V. K. ml. a V. K. (sestry odsúdeného) pri svojich výsluchoch potvrdili vzťah Z. K. s P. B., z ktorého sa im dňa XX.X.XXXX narodil syn. Takisto sa zhodne s odsúdeným vyjadrili, že P. B. na prelome rokov 2018-2019 sa zdržiavala v Starej Ľubovni v byte rodičov odsúdeného a že v súčasnosti už Z. K. netvorí s P. B. pár. Z výpovedí V. K. st. a V. K. tiež vyplynulo, že mali vedomosť o tom, že otec P. bol v tom čase chorý a následne zomrel.

V. K. st. okrem toho uviedla, že od 29.9.2017 odišla s manželom do Holandska. Nevedela uviesť presne, od kedy býval jej syn s P. u nej v byte. Domov chodili s manželom raz za 5-6 mesiacov. Raz jej volal syn, že mu má poslať väčšiu sumu peňazí, 600 eur, tak sa pýtala, že načo potrebuje toľko peňazí. Povedal jej, že P. zobrala peniaze z triedy, kde chodili spolu hrať. Syn jej vtedy povedal, že zobral všetko na seba. Bližšie okolnosti jej nehovoril. Toto jej povedal pri jednom telefonáte. Syn to chcel zobrať na seba, lebo P. bola tehotná a mala otca v kóme, tak z tohto bola psychicky zrútená. Ona na to nemala slov, ale vzhľadom na tehotenstvo P. a ďalšie jej problémy s tým súhlasila. Syn jej volal po skutku, mohlo to byť asi 2-3 týždne potom. Peniaze, ktoré mu zaslala, nechcela od syna vrátiť. Peniaze mu poslala prevodom z holandského účtu, a to hneď, ako jej volal. Poslala ich na účet dcéry V., a to najprv 400 eur a potom 200 eur zhruba s týždňovým odstupom. Peniaze vrátila dcéra V..

V. K. ml. na položené otázky okrem vyššie uvedeného uviedla, že P. spoznala na konzervatóriu. Keď P. otehotnela, tak bývali chvíľu v Kežmarku a potom asi polroka u nich v Starej Ľubovni. P. s ňou a jej sestrou veľmi nekomunikovala. Keď sa narodil F. (syn odsúdeného a P. B. - pozn. súdu), tak sa staral najmä Z., P. neupratovala, nestarala sa, stále sa vyhovárala, že má nejaký problém. V tom čase, kedy sa to stalo, tak volala p. učiteľka H. jej sestru, že si myslí, že to bol Z., ale že sa jej to nechce veriť, lebo ho poznala od mala. Potom keď bolo treba peniaze vrátiť, tak Z. volal mame, lebo vtedy bola v

Holandsku, že potrebuje peniaze a vysvetlil jej, že P. zobrala peniaze zo ZUŠ-ky. Na otázku, ako mama poslala peniaze uviedla, že si myslí, že ich poslala sestre V. na účet. Mohlo to byť asi týždeň potom, čo sa to stalo. Nevedela uviesť, či peniaze boli posielané naraz alebo po častiach. O tom, čo sa stalo, sa dozvedela potom, ako sestre volala učiteľka, mohlo to byť asi týždeň po tom, čo sa to stalo. S ňou brat o skutku priamo nerozprával, len keď volal mame, že potrebuje peniaze, tak im so sestrou hovoril, aby o tom nikomu nehovorili, lebo P. bola v zlom stave. Osobne jej tiež nepovedal, že to chce zobrať na seba, to počula iba keď rozprával s mamou. Ona mu na to povedala, že by to nemal robiť, ale on jej povedal, že P. je v zlom stave a že by to nezvládla. P. po skutku s nimi nechcela komunikovať. Sestre iba povedala, že zobrala tie peniaze, lebo mala problémy. Potvrdila, že brat chodil cvičiť na klavír s P.. Keď rodičia prišli z Holandska, P. išla domov do Kežmarku.

V. K. na položené otázky okrem vyššie uvedeného uviedla, že P. B. spoznala, keď prišla k nim domov spolu s Z.. Ich vzťah bola taký striedavý, raz boli spolu, raz nie. Podľa nej to bolo dané tým, že P. mala problém vysporiadať sa s tým, ako žijú, teda že si chcela dovoliť lepšie veci a tak a požadovala to aj od Z.. V byte v Starej Ľubovni žil jej brat s P. počas toho, ako bola tehotná. O skutku sa dozvedela, keď jej volala p. H., že jej z triedy boli ukradnuté peniaze. Mala podozrenie na Z., ale neverila tomu, lebo ho poznala od mala. Povedala jej, že z jej skrinky boli ukradnuté peniaze. Keď bolo treba peniaze vrátiť, volal Z. mame, ktorá robila v Holandsku a pýtal od nej peniaze. Keď sa mama pýtala, čo sa stalo, tak sa jej priznal, že P. zobrala peniaze a že to musí zobrať na seba, lebo P. mala vtedy ťažké obdobie - bola tehotná, mamka ju vyhodila z domu a otca mala v kóme. Tak si Z. povedal, že to zoberie na seba, aby sa nemusela trápiť. Nechápala to, neverila, že by to urobil. On jej však povedal, že P. mala problémy s peniazmi, dlhovala peniaze sestre, švagrovi a asi aj mame, tak si zobrala tie peniaze. O tomto sa s bratom rozprávala niekoľko týždňov po skutku. Neskôr sa Z. priznal aj p. H., ako to bolo v skutočnosti. Potvrdila, že P. chodila cvičiť do ZUŠ-ky spolu s Z., lebo nemali kde cvičiť. Keď sa pýtala P., prečo to urobila, tak bol najprv ticho a potom jej povedala, že mala problémy, nič viac k tomu nepovedala. Osobne s ňou brat nerozprával, čo sa v škole stalo, ale hovoril jej, že to chce zobrať na seba. Bolo to asi 1-2 týždne po skutku. Škoda spôsobená krádežou bola nahradená. Mama jej poslala peniaze na účet a ona ich odniesla p. H.. Najprv jej mama poslala 400 eur, a to na účet a potom 200 eur, ale tie nevedela presne, či prišli na účet alebo ich odniesla mama, keď prišla mama domov. Peniaze mohli prísť asi v priebehu týždňa. V čase spáchania skutku bola P. ticho, nič nerozprávala, ako by ju nič nebavilo.

Svedkyňa P. B. na verejnom zasadnutí využila svoje právo a odoprela vypovedať z dôvodu, aby nespôsobilá nebezpečenstvo trestného stíhania sebe.

Svedkyňa V. H. na verejnom zasadnutí pri svojom výsluchu najprv popísala vzťah s odsúdeným a jeho vývoj. Ich vzťah je vzťahom učiteľa a žiaka. Odsúdený prišiel do ZUŠ, keď mal 8 rokov. Bol veľmi talentovaný, chodila s ním po rôznych súťažiach, aj celoslovenských a medzinárodných. Raz bol odsúdený absolútnym víťazom celoslovenskej súťaže. Veľa s ním aj rozprávala, aj v čase puberty. Aj rodičia odsúdeného ju považovali za určitú autoritu vo vzťahu k synovi, ktorý ju rešpektoval. Často krát mu dávala kľúče ešte od ZUŠ J. Melkoviča a nikdy sa nič nestalo, preto nemala dôvod mu nedôverovať. Ku skutku, ktorý sa stal v januári 2019 uviedla, už niekoľkokrát aj pred týmto skutkom mu dala kľúče od triedy na cvičenie. Vždy jej povedal - idem cvičiť, budem tam odvtedy dovtedy. Vždy mu povedala, aby dával pozor a aby všetko bolo v poriadku. A vždy všetko v poriadku bolo. V ten deň, o ktorom je reč, jej telefonicky volal, že by chcel ísť znova cvičiť. Bolo to niekedy koncom januára. Volal jej večer, že by chcel cvičiť dlhšie a či jej môže kľúče doniesť až na druhý deň ráno. Na druhý deň ráno tie kľúče doniesol, bol nervóznejší ako zvyčajne a potom z neho vykĺzlo, že mu ktosi ukradol tablet. Nechcela tomu veriť, lebo nikdy v škole, resp. v triede nič nezmlizlo, tak ho ukludnila, že sa to nejako vyrieši a rozlúčili sa. Bol to piatok. Bola v ten deň dohodnutá s jednou žiačkou, že prinesie peniaze ako školné a tak bola nútená ísť do školy ešte v poobedňajšom čase, čiže bola nútená otvoriť pokladničku a zistila, že tam chýba 600 eur. Prišla zástupkyňa a zavolala políciu. Asi na druhý deň alebo o dva dni prišiel Z. ku nej a veľmi sa jej ospravedlňoval a žiadal ju, aby stiahla obvinenie na polícii. V tom januári to takto ostalo. Potom niekedy, keď ešte bolo vonku chladno, mohlo to byť vo februári alebo marci, rozprávala s jeho rodičmi. Po rozhovore s rodičmi Z. sa peniaze vrátili. Potom v letnom období cez prázdniny prišiel Z. znova za ňou. Bol už taký iný, veľmi sa bál, či ho znova prijme, či mu odpustila a či ho má rada. Povedala mu, že mu odpustila a že ho má stále rada. V tom čase sa začali zase viac stretávať, chodil ku nej domov, cvičil u nej na klavíri a začali sa zase znovu veľmi veľa rozprávať. Vtedy začal rozprávať, aký ten vzťah so B. v skutočnosti bol. Hovoril jej, že na konzervatóriu bývali po hoteloch, pretože P. chcela akýsi vyšší štandard, že do ZUŠ, kde chodil cvičiť, nechodil sám, ale chodila s ním aj P. a že už v tom

čase bola tehotná. Svedkyňa uviedla že vie, že P. otec bol v tom čase vážne chorý a potom následne zomrel. Z. jej povedal, že sa o B. vtedy veľmi bál, lebo bola tehotná - bola na rizikovom tehotenstve, zomrel jej otec a tak hovoril svedkyňi, že to zobral celé na seba. Tiež jej hovoril, že P. mala sklony si ubližovať, chcela akoby skončiť so životom a že bola psychicky na dne. Toto jej nerozprával iba Z., ale aj jeho rodičia a V., čiže Z. sestra, s ktorými bola v kontakte. Nevedela už presne uviesť sumy, v akých boli ukradnuté peniaze vrátené, ale bolo do určite do konca februára v dvoch častiach, pričom tá prvá splátka bola vyššia, mohlo to byť okolo 450 eur a druhá splátka bola nižšia, bol to doplatok dlhu. Určite vie, že peniaze jej doniesla sestra odsúdeného V.. Pred skutkom nemala vedomosť, že by s odsúdeným chodil cvičiť aj niekto iný okrem jeho sestry V., ktorá hrá na kontrabas. Po skutku volala sestre odsúdeného V., že jej zmizli peniaze a že Z. chodil cvičiť, či o tom niečo nevie. Nevedela uviesť, či volala aj Z., ale rozhovor s V. bol určite.

Prokurátor v záverečnom návrhu navrhol návrh odsúdeného zamietnuť, najmä s poukazom na nepreukázané tvrdenia odsúdeného o spáchaní skutku P. B. a na niektoré rozpory vo výpovedi odsúdeného a svedkov vypovedajúcich v jeho prospech. Obhajca odsúdeného v záverečnom návrhu navrhol návrh odsúdeného vyhovieť a povoliť obnovu konania. Určité rozpory v detailoch, ako napr. kto, kedy a ako odovzdal peniaze, odôvodnil časovým odstupom cca 2 roky od skutku. Podstatné však je, že peniaze boli vrátené. Za podstatný dôkaz považoval odopretie výpovede svedkyne B. pre nebezpečenstvo spôsobenia trestného stíhania sebe. Mal za preukázané, že odsúdený v čase, kedy došlo ku skutku, bol s jeho priateľkou v takom priateľskom vzťahu, ktorý odôvodňoval, že odsúdený zobral celú krádež na seba. Odsúdený na záver uviedol, že nechce sedieť za niečo, čo neurobil, preto žiadal návrhu na povolenie obnovy konania vyhovieť.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku, ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad..

Podľa § 400 ods. 2 Tr. poriadku, ak súd povolí obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením súdu o podmiennečnom zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením súdu o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, alebo ak povolí v otázke viny obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, môže súčasne so zrušením rozhodnutia vec vrátiť prokurátorovi do prípravného konania, ak to považuje za potrebné na objasnenie veci a doplnenie dokazovania pred súdom by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami.

Jedným z predpokladov pre povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným trestným rozsudkom je skutočnosť, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme. Tieto nové skutočnosti alebo dôkazy zároveň musia napĺňať druhý predpoklad pre povolenie obnovy konania, teda že by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste (či už nižší trest alebo upustenie od potrestania).

V danom prípade novou skutočnosťou podľa návrhu odsúdeného je skutočnosť, že peniaze v skutočnosti nezobral on, ale jeho vtedajšia priateľka a že sa v pôvodnom konaní priznal ku skutku pod psychickým nátlakom svojej vtedajšej priateľky, s ktorou v čase skutku čakal dieťa a ktorej v tom čase zomrel otec. Z rozsudku vydaného vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/27/2019 je zrejmé, že Z. K. bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/

Tr. zákona (účinného do 31.7.2019 - pozn. súdu), za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 40 mesiacov.

Skutočnosť, že skutok mal spáchať niekto iný ako osoba, ktorá bola za skutok uznaná vinnou, je nepochybne skutočnosťou, ktorá je spôsobilá sama osebe odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Samozrejme len v tom prípade, ak ide o novú skutočnosť. Ako vyplýva z vyjadrení odsúdeného, túto skutočnosť v pôvodnom konaní neuviedol a ku skutku sa priznal, teda táto nebola súdu v pôvodnom konaní známa. Týmto mal súd preukázané splnenie druhej podmienky na povolenie obnovy konania, ako je uvedené vyššie (pri podmienkach obnovy konania). Súd sa následne zaoberal tým, či bolo dostatočne preukázané tvrdenie odsúdeného o spáchaní skutku inou osobou, a to v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania (t.j. či je splnená aj ďalšia podmienka v zmysle vyššie uvedeného).

Verziu o spáchaní skutku inou osobou potvrdili aj vypočutí svedkovia, a to mama a sestry odsúdeného, ako aj svedkyňa p. H.. Je pravdou, že u mamy a sestier odsúdeného ide o blízke osoby. Táto skutočnosť však neznamená, že by ich výpovede automaticky bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôveryhodné (v tomto smere súd poukazuje napr. na nález Ústavného súdu SR z 9. júna 2015, sp. zn. III. ÚS 276/2014-29, v ktorom sa Ústavný súd zaoberal aj spochybňovaním objektívnosti výpovedí svedkov iba na základe ich kolegiálneho alebo iného rodinného vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, čo by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ takýchto svedeckých výpovedí). Samozrejme v prípade takýchto blízkych osôb sa vyžaduje vyššia miera skúmania objektivity ich výpovedí.

Mama odsúdeného, ako aj jeho sestry popísali obsahovo zhodne vzťah ich syna, resp. brata s P. B., situáciu, v akej v čase skutku bola P. B. (tehotenstvo, choroba jej otca, bývanie v Starej Ľubovni, spoločné chodenie do ZUŠ v Starej Ľubovni za účelom cvičenia na klavíri), ako aj skutočnosti ohľadne udalostí po spáchaní skutku, keď odsúdený volal mame do Holandska, aby mu poslala peniaze a následne jej vysvetlil, prečo ich potrebuje. Všetky uvedené svedkyne pritom mali tieto informácie zo svojho priameho vnímania (či už z priameho rozhovoru s odsúdeným alebo z vypočutia si obsahu telefonátu odsúdeného s mamou). Aj keď informáciu o krádeži peňazí P. B. mali iba od svojho syna, resp. brata, z ich výpovedí je zrejmé, že túto verziu skutku im ich syn, resp. brat tvrdil od začiatku, od kedy skutok vyšiel najavo. Z neverbálnej komunikácie uvedených svedkýň pri ich výsluchoch pritom súd nemal pocit, že by išlo o naučené informácie alebo informácie vymyslené produkované len z dôvodu napomôcť odsúdenému. Podobne obsahovo zhodne ohľadom priebehu skutku a jeho páchatel'a vypovedala aj svedkyňa H.. Aj keď aj ona mala informáciu o inom páchatel'ovi skutku iba od odsúdeného, je zrejmé, že o tomto jej odsúdený hovoril niekedy v lete roku 2019, teda cca rok pred podaním návrhu na povolenie obnovy konania. Všetky vypočuté svedkyne teda poznali verziu o inom páchatel'ovi skutku podstatne skôr, ako bol podaný návrh na povolenie obnovy konania. Za tohto stavu súd vyhodnotil výpovede uvedených svedkýň (najmä rodinných príbuzných odsúdeného) ako hodnoverné (aj napriek istým rozporom rozobratých nižšie).

Aj keď vo výpovediach odsúdeného, jeho mamy a jeho sestier boli určité drobné rozpory, ktoré sa týkali predovšetkým okolností zaslania peňazí a ich vrátenia (teda kedy a akým spôsobom boli peniaze posielané, či boli poslané naraz alebo po častiach a kto a na koľkokrát ich vrátil), mama a sestry odsúdeného zhodne vypovedali v tom smere, že peniaze na vrátenie dlhu zaslala ich mama z Holandska krátko po tom, ako skutok vyšiel najavo a ako jej volal odsúdený. Mama odsúdeného a jeho sestra V. tiež zhodne vypovedali, že peniaze vrátila V. v dvoch splátkach priamo p. H., a to najprv sumu 400 eur a potom sumu 200 eur. Skutočnosť, že peniaze boli splatené najneskôr do konca februára v dvoch splátkach, z ktorých prvá bola vyššia a druhá tvorila doplatok dlhu a že ich doniesla V. K. potvrdila aj svedkyňa p. H.. Na tomto tvrdení svedkyne p. H. ohľadne náhrady spôsobenej škody nič nemení ani skutočnosť vyplývajúca z vyžiadaného výpisu z účtu V. K., z ktorého nevyplýva prijatie sumy 400 eur alebo sumy v podobnej výške v období od konca januára do konca februára 2019 (táto mohla byť zaslaná aj iným spôsobom). Ani tieto drobné rozpory nemenia nič na skutočnosti, že škoda spôsobená krádežou bola nahradená v krátkom čase po skutku a že na základných okolnostiach ich vrátenia sa svedkyne zhodli. Navyše od spáchania skutku a okolností ohľadne komunikácie odsúdeného s mamou, resp. sestrami ubehli už cca 2 roky, teda nemožno očakávať úplne presné časové údaje, či presné uvedenie všetkých detailov prípadu. K okolnostiam vrátenia peňazí je však potrebné uviesť, že tieto skutočnosti

nie sú z pohľadu rozhodnutia o návrhu na povolenie obnovy konania najpodstatnejšie, keďže tieto sa týkajú náhrady spôsobenej škody, ale nie skutočnosti, kto skutok spáchal a ako.

Značné pochybnosti o tom, či sa skutku dopustil odsúdený, vnesla aj svedkyňa P. B.. Je nepochybne jej právom odoprieť výpoveď v zmysle § 130 Tr. poriadku, čo menovaná aj využila. Toto právo však využila z dôvodu, aby nespôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania sebe. Táto skutočnosť nasvedčuje jednak tomu, že menovaná svedkyňa mohla mať na skutku určitý podiel (posúdenie skutočnosti, či menovaná svedkyňa skutočne nejaký podiel na spáchaní skutku mala (či už len čiastočný alebo či skutok spáchala sama) je vecou ďalšieho dokazovania, ktoré je nad rámec dokazovania v konaní o povolení obnovy konania) a jednak v spojení s výpoveďami vyššie uvedených svedkov nasvedčuje dôveryhodnosti tvrdení odsúdeného pokiaľ ide o hlavný dejový priebeh skutku a okolností, ktoré nastali po ňom.

Z vykonaného dokazovania teda súd mal preukázané, že vyšla najavo nová skutočnosť a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe a zároveň v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Za tohto stavu súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle cit. § 394 ods. 1 Tr. poriadku. V tomto smere súd poznamenáva, že predmetom konania o povolenie obnovy konania nie je posúdiť nanovo vinu odsúdeného, resp. inej osoby (ak sa napr. ako v tomto konaní tvrdí, že skutok spáchala iná osoba). Toto posúdenie bude predmetom konania, ktorého obnova sa povolila. Ak pre oslobodenie spod obžaloby postačujú rozumné pochybnosti o tom, či niekto spáchal skutok kladený mu za vinu, ktoré neboli vyvrátené ani po vykonaní všetkého navrhnutého dokazovania, tak aj pre povolenie obnovy konania postačuje preukázanie skutočností alebo dôkazov, ktoré sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine. V danom prípade nové skutočnosti a dôkazy pre povolenie obnovy konania v rozsahu potrebnom pre povolenie obnovy konania súd mal preukázané.

K argumentácii prokurátora v záverečnom návrhu súd poznamenáva, že z výpovede svedkyne p. H. nevyplývala žiadna skutočnosť, že by P. B. mala naviesť odsúdeného, aby tie peniaze zobral. K rozporom, na ktoré poukazoval prokurátor, už súd zaujal stanovisko vyššie. K motivácii odsúdeného súd poznamenáva, že je zrejmé, že k podaniu návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného motivovalo predovšetkým trestné stíhanie vedené v súčasnej dobe na Okresnom súde Kežmarok. Pre povolenie obnovy je však podstatné, či sú splnené podmienky v zmysle § 394 Tr. poriadku (ktoré ako vyplýva z vyššie uvedeného súd v tomto prípade mal preukázané) a nie motivácia odsúdeného (ktorá je však za danej situácie pochopiteľná, ak by sa preukázali jeho tvrdenia).

K návrhu obhajcu odsúdeného na doplnenie dokazovania súd poznamenáva, že tento návrhu súd odmietol, pretože skutočnosti, ktoré nimi chcel preukázať, vyplývali z už vykonaných dôkazov a pre účely rozhodnutia o návrhu na povolenie obnovy konania súd tieto považoval za postačujúce. Po prípadnom vrátení veci do prípravného konania však nič nebráni obhajcovi odsúdeného navrhnúť vykonanie týchto dôkazov, resp. orgánom činným v trestnom konaní nič nebráni zabezpečiť tieto dôkazy (ich zabezpečenie pre účely obnoveného konania sa javí ako vhodné).

Vzhľadom na uvedené úvahy súd povolil obnovu konania vedeného pôvodne proti odsúdenému Z. K. na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/27/2019 a v zmysle § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil rozsudok vydaný v tomto konaní, a to v celom rozsahu, keďže obnova konania sa navrhuje kvôli novému posúdeniu otázky viny odsúdeného v tomto konaní. Zároveň v zmysle § 400 ods. 2 Tr. poriadku súd rozhodol aj o vrátení veci do prípravného konania, keďže obnova konania bola povolená v otázke viny, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom a na objasnenie veci to súd považuje za potrebné, pričom doplnenie dokazovania pred súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami. Súď pritom vychádzal z toho, že jednak bude potrebné vypočuť ďalších svedkov, ktorý v pôvodnom konaní neboli vypočutí, prípadne zaistiť ďalšie dôkazy na zistenie alebo overenie ďalších skutočností vyplývajúcich z dôkazov vykonaných v konaní o povolenie obnovy konania (ako napr. v zmysle návrhu obhajcu odsúdeného), jednak boli v pôvodnom prípravnom konaní zabezpečené daktyloskopické stopy, ktoré neboli skúmané v prípravnom konaní (vzhľadom na priznanie sa odsúdeného v pôvodnom konaní) a týmito disponujú orgány činné v trestnom konaní a jednak súd prihliadol aj na skutočnosť, že po vyhodnotení doplneného dokazovania v prípravnom konaní môže prokurátor dospieť k inému záveru o (ne)podaní obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať Okresnému súdu Stará Ľubovňa do troch pracovných dní od oznámenia tohto uznesenia. Oznámením uznesenia bolo jeho vyhlásenie. Sťažnosť má odkladný účinok.